

FARTUSZEK (3) *sb m*

a oraz e jasne.

sg A fartuszek (1). ♦ I fartuszki(e)m (1). ♦ pl N fartuszki (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

Dem. od „fartuch” (3) : Dwa fartuſky. ieden hawtowani, A drugi s drotowimy tkaniczami WyprKr 108v.

a. *Oślona z kosztownego materiału nakładana na monstrancję lub obraz święty; iron. (2) : A to iuż pewnie wiedz/ iż iey dáleko wdzyęcznieyſzą thym poſługę vczyniſz/ niżlibyſ tyliąc ſwieczek poſtawił przed obraſkiem iey/ álbo wianek włożył ná głowkę iey/ álbo ią rántuſzkiem przyodzyał/ álbo fártuſzkiem opafał áby ſie nie ſpluſkáła RejPos 306v; gdy ono przyidzie ſwięto ich/ ktore ciálem Bożym názywáią/ ono ciáło wſtáwiwſzy w kładkę ſrebrną ábo złotą/ ktorą monſtráncyą zowią/ [...] z vkłómem kwiatki rzucáią: w wieniec/ w tkankę/ w fártuſzek y w rántuch iáki koſztowny/ złotogłowowy ábo kitaykowy vbieráią CzechEp 191.*

AK